

VENNENES SAMFUNN KVEKERNE

Til Venner over alt

I sitt 194. år har Vennenes Samfunn Kvekerne vært samlet på Lundheim folkehøgskole på Moi, 25. - 28. mai 2012. Vi har vært 57 venner, blant dem 16 barn og ungdom, som feiret pinsen sammen i strålende sommervær.

Årsmøtetemaet var «Åndelige gaver – Å bygge fellesskap» og vi hadde Thomas Swain fra Philadelphia Yearly Meeting, USA, til å hjelpe oss. Han hadde også med en hilsen fra sitt årsmøte som ville uttrykke sin kjærlige medfølelse med oss i anledning 22.7.2011. Thomas åpnet et trygt rom for oss der vi kunne utforske dybden i våre åndelige røtter og prøve å finne ut hvilke gaver hver enkelt av oss har, som vi kan bringe inn i kvekerfellesskapet.

Vår basis er tydelig gitt oss av George Fox i utsagnet «Det fins en, nemlig Jesus Kristus, som kan tale til deg i din tilstand.» Den enkelte av oss har altså en mulighet til en direkte kontakt med det guddommelige. Alle kan få del i denne vedvarende åpenbaringen. Det guddommelige opplyser og gir nåde, tro og kraft. George Fox skriver at han visste dette eksperimentelt. Det betyr at han ikke bare hadde denne erfaringen, men at han også testet den og fant den sann.

Vi leste også en annen tekst av George Fox der han meddeler oss at vi, ved å komme under Guds innflytelse og å vokse i Den Allmektiges bilde og kraft, kan få del i den visdommen som åpner alle ting og lære å kjenne den skjulte enheten i det som er evighet (the Eternal Being). Vi kan bli transformert og løftet opp til et sted der alt er nytt, rent, uskyldig og rettferdig, og hvor vi blir fornyet i Guds bilde til å bli hele og komplette mennesker slik vi var ment fra skapelsen av. Dette er en erfaring vi strekker oss etter. Vi snakket om hvordan vi kan arbeide videre med å gjøre andakten til et hellig sted der vi kan søke sammen både i

stillhet og i vitnesbyrd framført under Åndens ledelse.

Transformasjonen er en pågående prosess. Den forutsetter at vi ikke bare ser det av Gud i andre, men at vi anerkjenner det av Gud i oss selv, og at vi er i Guds nærvær og er takknemlige for Guds trofasthet til å være der for oss.

Nært knyttet til det å bli bevisst det av Gud i oss selv, er det å finne fram til hvilke spesielle talenter, evner og anlegg Gud har gitt oss. Disse gavene er vårt åndelige arvestoff. De kan være skjult for oss selv og andre. Ved å lytte og være følsomme overfor det som bor og kan vokse fram i oss selv og andre, kan vi finne fram til dem. De er ikke begrenset av alder eller funksjonsnivå. Ånden vil hjelpe oss å finne fram til den vi er. Hvis et ønske om en spesiell tjeneste er dypt plantet i oss, vil Gud gi kraften og evnen til å utføre den. Gavene er ikke statiske, de må pleies og utvikles, og det kan ta tid og kreve mye arbeid å komme dit vi ønsker. Men når vi tar i bruk gavene våre, vil de frambringe kraftsentre av liv og vi vil erfare at vi blir transformert. Vi får utløst krefter som vi ikke visste vi hadde, til også å gi oss i kast med å endre verden omkring oss.

Både det å gi og det å motta er gaver til fellesskapet. Vi må imidlertid være bevisst på forhold og følelser som hindrer oss i å se og ta i bruk de gavene vi har. Det kan for eksempel være sjalusi, frykt eller mindreverdighetsfølelse. Det gamle begrepet *eldring* kan fornyes ved at vi omsorgsfullt veileder hverandre gjennom den positive prosessen det er å finne fram til hverandres gaver, samtidig som vi hjelper hver enkelt til å åpne seg for Gud. Vi kan være åndelige jordmødre for hverandre og på nytt og på nytt bidra til å forløse ånden iblant oss.

Verdenskonferansen i Kenya denne våren har vist oss hvilke gaver det ligger i det mangfoldige internasjonale kvekerfellesskapet, og hvilken inspirasjon det kan

gi til våre møter. Temaet var «Å være salt og lys! La oss leve ut Guds Rike i en sønderbrutt verden». Vi fikk høre hvordan store konflikter og problemer var blitt holdt i lyset, og hvordan erkjennelsen av det sønderbrutte i seg selv bar i seg muligheten til en ny start.

Vi kjente at det skjedde noe med oss mens vi var her. Ånden fikk virke i oss og vi åpnet hjertene for Gud og hverandre. Vi er dypt takknemlige for at Thomas ville bruke sine store gaver på det norske årsmøtet. Vi er likeledes takknemlige for at barna greide å lokke fram leken og gleden i oss. Vi ser fram til å utvikle videre det vi

har lært. Vi må eksperimentere oss fram til det som er bra for kvekersamfunnet, og overføre de trygge rammene vi opplevde på årsmøtet, til vårt daglige virke.

Vi står i de nærmeste årene foran store oppgaver. Nå er vi oppmuntret til å gå i gang med jubileumsplanlegging og kvekernes *Tro og virke*, samt å videreføre fredsarbeidet og det gode arbeidet i Kvekerhjelp. Vi vil søke Åndens ledelse til å få klarhet i hvilke oppgaver vi skal velge, og hjelpe og oppmuntre hverandre til å frigjøre den enkeltes og våre felles ressurser og gaver.

Lundheim, Moi, 28. dag i 5. måned, 2012

På vegne av det norske Årsmøtet

Unni Sørsveen
Utgående Skriver

Epistel fra barnas årsmøte på Moi, 2012:

På årsmøtet har vi både lekt og lært mye.

Vi har lært yoga og nye sanger.

Vi har smakt, luktet, kjent og følt.

Vi har lært at alle kroppsdelene er viktige for å være et helt menneske.

Det er også viktig at vi bruker våre evner til beste for alle.

Vi har spilt kubb. Vi har lekt alle sammen i gymsalen.

Vi har vært på badetur og hatt det gøy.

Vi har tegnet til Kvekerhjelp og heklet vennskapsbånd.

Vi har møtt nye venner og hatt et godt samhold.

Vi har spist is og hatt mye lek og moro. Vi har lært flaggleken og lært om Noah.

Med hilsen fra

Florian, Ellen Isabel, Linus, Maria,
Torstein, Thomas, Emil, Ingvild, Ulrick,
Isak, Karen Sofie, Johannes og Ebla